

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

آقای کای آیده نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان

خانم سوزان ریکو رئیس سازمان غذایی جهان در افغانستان و

آقای علیم صدیق سخنگوی یوناما

کابل، سه شنبه نهم آگست سال ۲۰۰۸

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان: امروز من در حمایت و همکاری با سوزانه ریکو و سازمان غذایی جهان در اینجا حاضر شده ام. میخوام به این مناسب به عنوان مقدمه نظر خود را در چند کلمه بیان کنم. اولاً اجازه بدهید که در مورد فراخوان ماه گذشته صحبت کنم که طی آن ما خواهان 404 میلیون دالر شده بودیم تا افغانستان بتواند بر معضله قیم بلند مواد غذایی، خشک سالی و سطح پائین حاصلات فایق آید. طبعاً ما با تمویل کنندگان در این مورد کار می کنیم تا آنها تعهد لازم برای پرداخت این مبلغ را انجام بدهند. میخوام که با استفاده از این فرصت و از طریق شما به همه ی تمویل کنندگان برسانم که هر چه عاجل تر متعهد به پرداخت این مبالغ شوند. در اینجا باید تصریح کنم که مسئله تنها بدست آوردن این مبلغ نه، بلکه مهم این است که هر چه عاجل تر این پول مورد ضرورت باید به دسترس قرار بگیرد. در صورتیکه تمویل کنندگان به سرعت اقدام کنند، می توانیم که تاثیرات این مشکل را کاهش بدهیم و به هر اندازه که تمویل کنندگان به سرعت عمل کنند، به همان اندازه ما میتوانیم که از مشکلات بیشتر جلوگیری کنیم. طوریکه شما میدانید به زمستان بیشتر از چند ماه دیگر باقی نمانده است و همه ی ما باید به سرعت بیشتر کار کنیم. ما همگی می بینیم که اوضاع کمک های بشر دوستانه بیش از پیش مشکل و پر چالش تر شده و تخمین ما این است که 35 فیصد خانواده های افغانستان نمی توانند که حد اقل نیازمندی های غذایی خود را بدست بیاورند. مبلغ را که باید خانواده برای بدست آوردن مواد غذایی به مصرف می رسانیدند از 56 فیصد در سال 2005 به 85 فیصد در سال 2008 افزایش یافته است. تمام این ها طبعاً تخمین های سطحی اند، اما بهر حال بیانگر جریان است که ما به آن عملاً مواجه هستیم.

ما از جانب یوناما تمام تلاش های خود را به خرج میدهم که ظرفیت و توانایی مقابله با هر نوع نیازمندی های بشری را بالا ببریم. امیدوار هستم بتوانیم توانایی کارمندان خود را طور بالا ببریم تا وضعیت کمک های بشر دوستانه را پیش بینی، ارزیابی و بصورت بهتر آن را هماهنگ کنند. اما اجازه بدهید یک نکته را در اینجا اضافه کنم. ما می بینیم که کاروان های مواد غذایی مورد حمله و تاراج قرار میگیرند. گروه های مسلح مواد غذایی کاروان ها را نه بلکه مواد غذایی محتاج ترین قشر جامعه افغانی را به سرقت می برند. این کار در حقیقت به تاراج بردن سهم فقیر ترین مردم در این کشور است. یعنی زمانیکه کاروان های مواد غذایی توسط گروه های مسلح مورد حمله قرار میگیرد، در ظاهر حمله بر کاروان های مواد غذایی حساب می شود، اما در حقیقت حمله بر فقیر ترین و محتاج ترین اقشار جامعه افغانی است. من نمی دانم که چطور، ولو از هر منظر و دیدگاهی، این کار را توجیه می کنند. بناءً من از آنها بیکه این چنین حملات را انجام میدهند، میخوام که به سرقت بردن مواد غذایی فقیرترین اقشار جامعه را متوقف ساخته و آنها را دیگر مورد رگبار حملات شان قرار ندهند.

همچنان از چند هفته بدینسو ما در مورد ایجاد یک سلسله خطوط رهنمایی نظامی-ملکی کار می کنیم. این طی یک پروسه در همکاری و سهمگیری همه آنهاست که باید سهم داشته باشند، انجام شده و این کار برای یک هدف صورت گرفت:

باید واضح و مشخص شود که ما طرز العمل های کاملاً جدا و مختلف برای هر کدام این ها، نظامی و ملکی، داریم. یعنی مطمئن شدن از احترام و تفاهم در مورد اینکه موسسات بشردوستانه فعالیت های بشردوستانه

محض دارند. خوشحال هستم می بینم که تعداد زیاد از نظامیان، مقامات حکومتی و موسسات غیر حکومتی در این سهم دارند.

اجازه بدهید در اخیر یاد آوری کنم که چند روز قبل شمارش معکوس "روز صلح" یعنی 21 سپتمبر در پوهنتون پولیتخنیک کابل را آغاز کردیم. از همین حالا تا روز صلح فقط 33 روز دیگر باقی است و یکبار دیگر از شما خواهش میکنیم که برای همه مردم در سرتاسر افغانستان باید برسانید که ما را در جریان این پروسه کمک کرده و "روز صلح" به تاریخ 21 سپتمبر را احترام بگذارند. ما شرکاء و همکارانی را در این قسمت با خود داریم و اجازه بدهید که در اینجا از شبکه جامعه مدنی برای صلح که یک شبکه متشکل از بیشتر از 100 موسسه غیر حکومتی است نام بگیرم و ما توقع یک بسیج قوی همه آنها را که در جستجوی صلح هستند را داریم که با ما در این پروسه یکجا شوند.

تشکر از همه شما

سازمان غذایی جهان: فکر نمی کنم که در مورد نیازمندی شمار زیاد افغان ها و یا در مورد تاثیر حوادث امنیتی بالای زندگی این مردم که به کمک های بشردوستانه نیاز دارند، واضح و روشن تراز آقای کای آیده صحبت کنم. سازمان غذایی جهان از چند دهه بدینسو در افغانستان فعالیت دارد و در طول این مدت ما شاهد روز های خوب و بد در این کشور بوده ایم. فعلاً ما در یکی از سخت ترین لحظات در زندگی افغان ها قرار داریم. نه تنها که افغان ها در طول سه دهه نتوانستند که از مزایای فعالیت های انکشافی و توسعه ای استفاده کنند، بلکه متاثر از خشکسالی و بلند رفتن قیمت مواد غذایی در سطح جهان نیز بوده اند. به تعداد 5 میلیون نفر که یک سال قبل توانایی ادامه زندگی را داشتند، حالا به کمک ضرورت دارند. این ها شامل زنان و مردان در مناطق روستایی و شهری می شوند که دیگر قادر به خرید مواد غذایی مورد ضرورت خود و خانواده شان نیستند.

اکثر مجتمعات محلی که زندگی و کارشان وابسته به ریزش باران است، و امسال بنابر خشکسالی سطح ریزش باران خیلی پائین بود، در معرض خطر جدی قرار خواهند داشت. صد ها هزار طفل زیر سن پنج سال و مادران شان دیگر قادر نخواهند بود که نیازمندی های تغذیوی خود را بدست بیاورند و به این ترتیب از فرصت های توسعه ای آینده به عقب خواهد ماند. حکومت افغانستان و ملل متحد یک فراخوان را برای بررسی این نیازمندی ها به راه انداخت. این فراخوان نه تنها از سازمان غذایی جهان میخواهد که به نیازمندی های این 5 میلیون انسان رسیدگی کند، بلکه فراخوان تلاش دارد تا منابع لازم برای آب آشامیدنی صحی را فراهم کنند، همچنان این فراخوان تلاش دارد تا به نیازمندی های عاجل زراعتی افغانستان رسیدگی صورت بگیرد: فقط در مورد چیزی که امروز به آن ضرورت دارید نه اندیشید، بلکه ما برای فردا چی کاری کرده می توانیم.

سازمان غذایی جهان از تمویل کنندگان 100000 مترک تن مواد غذایی خواسته است که در شش ماه آینده به آن ضرورت است تا به نیازمندی های عاجل افغانستان رسیدگی شود. ما از جوامع مختلف می خواهیم در قسمت فراهم کردن یک فضای مطمئن و امنیت بهتر برای رسانیدن کمک های مورد ضرورت با ما همکاری کنند.

اسوشیتد پرس: آیا به کلمات خود جنگ فعلی در افغانستان را میتوانی شرح دهید، و اینکه چگونه ملل متحد در کاستن میزان این خصومات میتواند کمک کند؟ دوم زمانیکه شما میگویید که هفته گذشته یک توافقنامه ملکی نظامی را بدست آوردید، آیا به این معنی است که شما از نظامیان خواسته اید تا فراهم آوری کمک های بشری خارج از پی آر تی (تیم های بازسازی ولایتی) را توقف دهند، یا اینکه کمک های نظامی شامل توافقنامه شما نبوده است؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد: در ارتباط به وضعیت امنیتی که شما فرمودید، جای شک نیست که وضعیت امنیتی صرفاً یک چالش نه بلکه دشوارتر میگردد. اگر بالای ارقام می، جون و جولای نظر اندازید یک رقم روبه افزایش واقعات دیده میشود. جای شک نیست که وضعیت بسیار جدی بوده و مایه نگرانی عمیق ما است. چیز را که ما بالای آن تاکید مینمایم عبارت از اولویت های معین در این مرحله اند که ما بالای آن باور داریم و طوریکه شما اطلاع دارید بعضی آنها در کنفرانس پاریس مطرح گردیده اند. به نظر من ما باید بالای مسایل بشری توجه نماییم ولی باور دارم که این یک نیاز مبرم است تا از یک حالت مایوس کننده به یک حالت امیدوار کننده برگردیم. به عقیده من ما باید یک آجندای روشنتر را نسبت به آن چیز که تا حال انجام داده ایم تعقیب نماییم و یقین دارم که آن اجندا تا حدود زیاد در کنفرانس پاریس انعکاس یافته است و به نظر من اگر ما یعنی دولت و جامعه بین المللی واقعاً در عقب آن ستراتیژی قرار بگیریم، نتیجه آن یک حالت امیدوار کننده خواهد بود. اجازه دهید که شما را در مورد بعضی از اولویت ها در آنجا اطلاع دهم: ما متعهد هستیم تا کمک های خود را مؤثرانه به مصرف برسانیم. یک نیاز مبرم برای انجام آن دیده میشود زیرا که مردم افغان را وادار خواهد نمود تا نتایج بیشتر و بهتر منابع که در این کشور به مصرف میرسد ببینند. ضرورت بزرگتر این است تا نهاد های با صلاحیت را به منظور مبارزه با فساد ایجاد نماییم تا اعتماد مردم حاصل گردد و ببینند که این نهاد ها برای شان خدمات را در بخش های انکشافی، بشری و امنیتی ارایه میدارند. به نظر من حالا مهم است که این اجندا را بطور شفافتر تنظیم نماییم زیرا اگر ما آن را حالا انجام نه دهیم، خطر آن وجود دارد که همان چیز های را که در گذشته انجام داده ایم ادامه خواهد یافت. و در صورتیکه این حالت ادامه پیدا کند ما در همان حالت مایوس کننده قرار خواهیم داشت و موجب کندی بیشتر خواهد گردید.

در ارتباط با رهنمود های ملکی- نظامی در مسایل عمومی: این مهم است که همه فعالین باید بدانند که سازمان های بشری سازمان های انسانی اند و گذشته از آجندای بشری با کدام اجندای دیگر آمیخته نیست. این برای من مهم است که کمک های انسانی در هر شرایط منحیث یک وسیله سیاسی استفاده نمیگردد. این برای من مهم است که کمک های بشری برای این به مصر نمیرسد که افکار و قلب را بدست آورد طوریکه بعضی از اشتراک کننده گان آن را اینطور عنوان مینمایند. این مهم است که کمک های بشری همان طوریکه است باید به اجرا برسد تا به نیازمند ترین مردم رسیده گی صورت گیرد و سایر ملاحظات کنار گذاشته شوند.

تلویزیون آریانا: حکومت افغانستان در مورد صعود قیمت ها نگرانی خود را ابراز داشته اند و خواستار کمک نیز گردیده اند. اگر دولت افغانستان این کمک ها را به وقت معین بدست نیآورد، فکر نمیکند که افغانستان با

یک بحران بشری مواجه خواهد شد؟ دیگر اینکه کاروان های پروگرام غذایی جهان مورد یورش قرار میگیرند، گفته میشود که آنها گروه های مسلح و فرماندهان محلی اند که این حملات را بخاطر پول و جوامع محلی که آنها بسر میبرند انجام میدهند؟

پروگرام غذایی جهان: من امیدوار هستم که یک پاسخ سریع و کافی را از جامعه دوتر بدست آوریم تا اینکه بیک بحران بشری تبدیل نگردد، اما برای فرد که گرسنه است این مهم نیست که این بحران بخش از جامعه است، بحران در زنده گی او است و یا در زنده گی اطفال شان. این یک موضوع نیست که ما آنرا در مطبوعات داخلی و بین المللی عنوان نماییم بلکه یک واقعیت روزمره زنده گی بسیاری از افغان ها است که تعداد اش به 5 میلیون میرسد و آن چیز است که ما چگونه در مورد آن باید فکر کنیم.

ما هر رهبری را تحت موضوع امنیتی تعقیب مینماییم تا در یابیم که کی ها در ر عقب این حملات قرار دارند. مهم نیست که کی مرتکب این عمل میشود، طوریکه نماینده سرمنشی اظهار داشتند مهم این است که مردم مواد خوراکه بدست نمی آورند و آن کسانیکه اند که برای من قابل اهمیت میباشد.

ایرین: آیا گفته میتوانید که پاسخ دوتر ها به درخواست که صورت گرفته است تا اکنون چی بوده است و دوم اینکه چرا فعالیت دوتر ها اینقدر کند بوده؟ زمانیکه نخستین درخواست در جنوری به عمل آمد بطریقی به ستراتیژی انکشافی ملی افغانستان پیوند داده شد و بعضی از دوتر ها میگویند که پول را برای ستراتیژی انکشافی ملی افغانستان سپرده اند و پول اضافی جهت تهیه در اختیار ندارند.

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد: اجازه دهید بگویم که من انتظار یک پاسخ سریع را دارم و این دلیل است که ما این درخواست را امروز براه انداخته ایم. ما در ماه جنوری نیز یک درخواست داشتیم. ما جهت تجهیز منابع در عقب ستراتیژی انکشافی ملی افغانستان کنفرانس پاریس براه انداختیم که 20 بلیون دالر امریکایی افزایش یافت. وسوم این که تنها بالای افغانستان اثر نمیگذارند بلکه بحران است که یک تعداد از کشور ها با آن مواجه است. وظیفه ما این است تا توجه را به افغانستان جلب نماییم و به زودی شاهد یک پاسخ به این درخواست باشیم.

افغانستان تابمز: شما نگران وضعیت امنیتی و چپاول افراد مسلح هستید. آیا به دولت افغانستان، ناتو و قوت های آیساف پیشنهاد تامین امنیت این کمک ها و شاهراه را نموده اید؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد: مهم این است که موضوع امنیت را نباید با موضوع بشری ارتباط دهیم. برای کاروان های مواد غذایی بشری باید احترام نمود و چیز را که انجام میدهم اینست که یک تفکیک واضح بین تلاش های بشری و نظامی داشته باشیم.

با توجه به آنچه حمل می کنند، باید به کاروانهای کمک های بشردوستانه احترام گذاشته شود. آنها حامل کمک های بشر دوستانه هستند و برای ما مهم است تا میان نظامیان و غیر نظامیان تمایز قائل شویم و رابطه میان فعالان مختلف را مغشوش نکنیم. فعالیت های ما نظامی نیست و بشردوستانه است. این تمایز باید حفظ شود. ما تلاش می کنیم تا همه این تمایز و تفاوت را به طور واضح درک کنند. ما از طرف نیروهای نظامی و دولت کار نمی کنیم بلکه ما برای مردم نیازمند تلاش می کنیم.

پروگرام غذایی جهان: پروگرام خوراکه جهانی با وزارت داخله همکاری می کند تا اسکورت سازمان یافته تری برای کاروانهای تجاری که در مناطق ناامن فعالیت می کنند فراهم شود. متأسفانه از زمان توافق با وزارت داخله ما مواد غذایی کافی نداشته ایم تا طرح های امنیتی جدید را آزمایش کنیم. بنابراین من از مراجع کمک کننده می خواهم تا مواد غذایی لازم را فراهم کنند تا ما بتوانیم این کمک ها را به شکل امنی در اختیاری مردم نیازمند قرار دهیم.

در نهایت این مساله به اینکه چقدر حمایت پولیس فراهم می شود ارتباط ندارد. این کاروانها وقتی امن خواهند بود که همه ما درک مشترکی از توانایی این کمک ها برای رفع نیازهای میلیونها افغان داشته باشیم. ما باید درک و نظر مشترک داشته باشیم تا به کاروانها اجازه دهیم تا به تمام مناطق بروند و کمک ها را به افراد نیازمند برسانند.

کاروان های بشردوستانه با توجه به باری که حمل می کنند، باید مورد احترام قرار بگیرند. زیرا کمک های بشر دوستانه را حمل می کنند و برای ما مهم است تا در رهنمود های ملکی - نظامی تفاوت قایل شویم و در رابطه میان فعالین مختلف نباید اشتباه کنیم. ما بخشی از کمپاین نظامی نیستیم و بلکه کار بشردوستانه را انجام می دهیم و باید تفاوت میان این دو حفظ گردد و آنچه را که ما انجام می دهیم یک تلاش بسیار مهم در جهت این است تا هر فرد بداند که این چی است و خط تمیز و تفاوت هم واضح و روشن است. ما به نمایندگی از نظامیان عمل نمی کنیم و حتی نه به نمایندگی از هر کشور بلکه به نمایندگی از کسانی عمل می کنیم که به کمک نیاز دارند.

بی بی سی: ما تا هنوز هم مسئله اولویت کمک های بشری را می شنویم اما چرا تا هنوز هیچ دفتری برای هماهنگی کمک های بشری در افغانستان وجود ندارد؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد: از قبل تصمیم گرفته شده که مأموریت در افغانستان باید یکپارچه یا مدغم باشد و این تصمیم به دنبال بحث های که چندین بار برگزار شد، اتخاذ گردید. اجازه دهید تا از جانب خود بگویم که اولویت فعلی ما بحث روی ساختار نیست بلکه در قدم اول بسیج نمودن تمام کمک های بشری مورد نیاز است و دوم تعداد افراد مورد نیاز است تا بتوانیم نیازمندی های بشری را از نظر ملل متحد مشخص کنیم. و بخاطر این مسئله با بعضی از موسسات غیر دولتی و دفتر مرکزی ملل متحد در نیویارک با جدیت تمام و مستقیماً بحث و گفتگو نمودم تا ببینیم که نه تنها برای مأموریت مان در سال 2009 بودجه داریم، بلکه مهمتر از همه در همکاری با موسسات غیر دولتی و بعضی از کشور ها که قادر اند افراد مورد نیاز را سریعاً در

اختیار ما قرار دهند، بخاطر یافتن راه حل های خاص باید تلاش کنیم. در ضمن به شما گفته می توانم که من به دنبال بحث های دیروز مطمئن شدم که دولت منابع را در اختیار ما قرار خواهند داد و اینکه ما نیز به این گونه توافقنامه خاص ضرورت داریم. من این گونه بحث ها را با بعضی از دولت ها و نمایندگان در اینجا و دقیقاً چند ساعت قبل دنبال می کنم. سپس مسئله استخدام سریع افراد مطرح شد و شما می دانید که استخدام افراد در محیط امنیتی که قرار داریم بسیار مشکل بر انگیز است.

تلویزیون طلوع: اگر تمویل کنندگان به این درخواست مشترک دولت افغانستان و ملل متحد پاسخ ندهند، بر سر این پنج میلیون افغان چی می آید و دوم اینکه کاروان مواد خوراکی حتی در مناطق مصئون کشور مورد حمله قرار گرفتند، حالا چطور می توانید از مناطق نا امن عبور دهید؟

پروگرام غذایی جهان: تمویل کنندگان پاسخ می دهند و پاسخ داده اند. ما از قبل توافق همکاری یا مشارکت انگلستان را دریافت کرده ایم و چند مشارکت دیگر در حال بحث و گفتگو قرار دارد ولی من صلاحیت بحث این مسئله را ندارم، زیرا این کمک ها تا هنوز تعهد و تأیید نشده است. من باور دارم که واکنش و پاسخ کافی خواهیم داشت. پروگرام خوراکه جهانی در حمایت برای پوشش این فعالیت ها، یک پروگرام کاری منظم در افغانستان دارد. ما مواد خوراکی را بخاطر پوشش فعالیت های مورد نظر و با هدف واکنش به نیاز های مبرم استفاده می کنیم. هفته قبل از ارایه یک قرضه از سوی دولت پاکستان مطمئن شدم و من تعهد نموده ام تا قبل از پایان امسال دوباره این قرضه را پرداخت کنم و بخصوص مواد خوراکی را که از پاکستان خواهیم آورد، اولاً آنها را جابجا می کنیم تا مردمی را که دسترسی به آنها مشکل است، قبل از زمستان این مواد را دریافت بتوانند.

محلاتی که در آنجا حمله صورت می گیرد. این حملات در هر گوشه کشور رخ می دهد و باز یک مسئله هم این است که عواقب این حملات چیست؟ ما عاملین حملات را با قوت کامل قانون پیگیری خواهیم کرد. ما به دنبال عدالت هستیم. اما برای کسی که منتظر غذا بود و برایش نرسید، هیچ عدالتی وجود ندارد و این درخواستی است که من در برابر همه قرار می دهم تا مطمئن گردیم که این حملات منع شوند و در نتیجه مردم مواد مورد نیاز شان را به موقع دریافت کنند. برای یک زن، یک بیوه که باید شش کودک را نان دهد و بخاطر آن یک ماه کامل را در یک زایشگاه کار نموده و برای یک مردی که خانواده پر جمعیت خود را با یک جریب زمین سیر کند، چه فرق می کند که کمک ها را کی هماهنگ کرده و حتی برایش عاملین یک حمله هم مهم نیست، اما چیزی که مهم است، نیاز آنها به کمک می باشد.

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد: با هدف غلبه بر مشکلاتی که در انتقال مواد خوراکی به افراد نیازمند مواجه می شویم، باید هر فرد متوجه عامل یا دلیل این گونه حملات شوند. ما ضرورت داریم تا اجتماعات بیشتری را بسیج کنیم و می خواهیم تا مطبوعات را نیز بسیج نماییم. می خواهیم تا اجتماعات محلی، شوا ها،

رهبران مذهبی را بخاطر تقبیح این گونه حملات بسیج کنیم و در ضمن یک دیدگاه قوی و دقیق را در برابر این گونه حملات ایجاد کنیم.

بی بی سی: شما رقم این درخواست را 404 میلیون دالر گفته اید، تا کنون چه مقدار آن را دریافت نموده اید و آیا 100 هزار تن مواد خوراکی را که نامبردید، نیز شامل این درخواست می شود یا خیر؟

پروگرام غذایی جهان: بلی 100 هزار تن نیز شامل نیاز ها برای درخواست کمک در چند ماه اول می شود. از جمله 404 میلیون دالر درخواست شده برای سال آینده، پروگرام خوارک جهانی به 185 میلیون دالر برای مواد خوراکی نیاز خواهد داشت. باقی کمک های درخواست شده هم باید هر چه زود تر فراهم شود، زیرا با توجه به چشم انداز مثبت باید به فکر ایجاد یک محیطی باشیم که در آن افغانها دیگر هر ساله به کمک ها نیاز نداشته باشند. بنظر من باید منابع آبی و زراعت را هر چه زود تر ایجاد شود و این بخش درخواست به مثابه واکنش مهم به نیاز های افغانها مهم باشد. طوری که قبلاً گفتم، پروگرام خوارک جهانی تعهد کمک از انگلستان را دریافت نموده و یک تعداد تعهد دیگر در حال مذاکره است و بعد از تأیید حتماً خبر آن را برای رسانه ها اعلام می کنیم.